

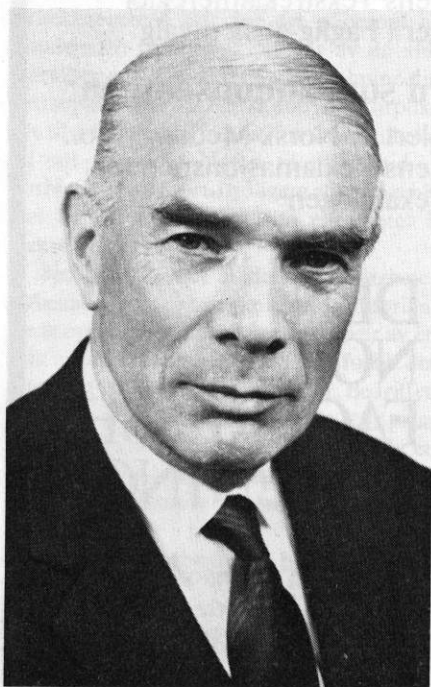
Vi har ikke råd til klassekamp og nasjonal splittelse

22.02.044

1978

En internasjonal industriweekend fant sted i Kristiansand 24.-26. november, Den samlet den internasjonale komité som skal planlegge neste års industrikonferanse i Caux, Sveits. I sin omtale av forspillet til dette møte forteller Fædrelandsvennen at det igrunnen begynte for fem år siden, i 1973, med en mindre gruppe europeiske arbeidsgivere som kom sammen i Caux, Moralsk Opprustnings (MRA) internasjonale senter i Sveits. De industrier de ledet, var høyst forskjellige, fra multinasjonale giganter til små familiebedrifter. Men de hadde en ting felles: En overbevisning om at Vestens økonomiske liv må forandres hvis det skal møte behovene i verden. De besluttet seg til å treffes regelmessig. I fjor kom amerikanerne og japanerne med i arbeidet. Forretningsdrivende og fagforeningsfolk fra en rekke afrikanske land deltok også.

Hvor styrer det hele hen? Initiativtager er klar over at det ikke finnes

Direktør Onar Onarheim.

noen lettvinte løsninger, og at de selv bare er underveis. Men de har bestemt seg til å gå videre i sin søken.

Møte med sørlandsindustrien

Lørdag 25. november tok gruppen kontakt med representanter for det lokale næringsliv på Sørlandet. Det skjedde på Ernst Hotel, og man fikk høre innlegg av bl.a. direktør Neville Cooper fra Standard Telephones & Cables, London, sekretær John Söderlund fra det svenske transportarbeiderforbund i Norrköping, og direktør Friedrich Schock fra Schock & Co. Metall- og Plastvarefabrikk i Schorndorf, Vest-Tyskland. Senere ble ordet gitt fritt til utveksling av tanker om hvordan næringslivet kan medvirke til en fremtid til beste for samfunn, bedrift og enkeltmenneske.

Adekvat lederskap

I sitt innlegg understreket Neville Cooper nødvendighet av ikke bare å skape øket velstand blant menneskene, men et helt nytt samfunn i verdensmålestokk. Vi trenger en ny verdimåler, og dette begynner nå å gå opp for industrilederne i Storbritannia. Vi må ha mot og styrke til å tale åpent ut til nasjonen om våre problemer. De farer som truer oss, er ikke bare en tredje verdenskrig, men en gradvis moralsk oppløsning. En nærliggende oppgave i Vesten er å skape millioner av nye arbeidsplasser. De gamle jobbene overtas jo raskt av utviklingslandene, mens vi i Vesten opplever at ved den nye teknologi går flere jobber tapt enn nye skapes. Når stillingen er slik hos oss, har vi ikke lenger råd til gammeldags klassekamp og nasjonal splittelse. Morgendagens problemer kan vi bare løse i folkelig fellesskap. I den jevne kvinnes og manns sunne fornuft og sunne instinkter har vi en veldig reserve å

trekke på under arbeidet med å finne den riktige vei og den fornuftige løsning. Det som trengs, er adekvat lederskap hos bedriftssjefer og fagforeningssjefer. Rett tro og rett innsikt er ikke nok – vi må ha vilje og evne til å forandre situasjonen og omsette i praktisk handling det vi tror på.

Demokrati en livsform

Sosialkurator Ruth Söderlund og sekretær John Söderlund fastslo at begreper som politisk, sosialt og økonomisk demokrati blir bare tomme ord hvis vi ikke innser at demokratiet er en ganske bestemt måte å leve på. Vi har ikke lenger råd til klassekamp eller nasjonskamp. Ingen enkelt klasse, nasjonal eller rase kan løse morgendagens oppgaver. Mer enn noen sinne må den demokratiske leder ha evne til å inspirere sine medmennesker. Det åpne sinn, den ærlige mening, og kunsten å lytte til vår nestes synspunkter er tidens krav til oss alle.

Økonomi og økologi

Direktør Friedrich Schock nevnte noen praktiske skritt på veien. Når vi skaper nye produkter, må vi ta de økologiske, råstoff- og energimessige sider av produksjonen i betraktning. Ved utformingen av arbeidsmiljøet i fabrikkene må det første mål være mennesket, dets helse og tilfredsstillelse ved arbeidet. Dette er lett å si, men betyr i praksis ganske store utgifter. I forholdet mellom arbeider og arbeidsgiver må vi skritt for skritt ta sikte på tre ting – personalets medbestemmelse, personalets medansvar og at personalet blir medeierende. Politikerne som skaper rammen for næringslivet, må sørge for at det private initiativ har sin plass også i fremtiden. Uten enkeltmenneskers initiativ og evne til å ta helhetsansvar vil vi

ikke kunne mestre de sentrale problemer.

Som individer må vi være forsiktede med å sette merkelapp på hverandre. Vi må ut av båsene, lære å lytte til andres meninger. Det gjelder spesielt partene i industrien. Mer gjennomsiktighet mellom alle som arbeider sammen, er påkrevd.

Hvordan finne den best mulige vei mellom økonomi og økologi? På dette punkt har vi ikke lenger tid til å forsove oss. Det er ikke tilstrekkelig for oss mennesker å kunne tjene til livets opphold. Vi må også se en mening i vårt arbeide, slutter Friedrich Schock.

Industrikonferansen i Caux

Komiteéns praktiske planleggingsarbeide fant sted i Falconbridge Arbeiderforenings klubblokale som var stillet til disposisjon for anledningen. Lørdag kveld ble det også gitt en middag hvor komiteén møtte et tverrsnitt av representanter for fagforening og ledelse ved bedriften.

Neste industrikonferanse i Caux ble fastlagt til tiden onsdag 29. august – mandag 3. september 1979. Som hovedtema ble man enig om, «Hvordan kan arbeidslivet møte menneskenes behov?».

Den norske innbyder i dette internasjonale selskap er direktør Onar Onarheim. Avd.leder Edv. E. Brøvig ved N.A.F.'s sørlandske distriktskontor ivaretar sekretærfunksjonen for den norske deltakelse.

I innbydelsen heter det at man tar sikte på å samle folk fra bedriftsledelse, fagforening og det politiske liv for å diskutere følgende emner:

Hvordan kan man finne den riktige motivasjon og tilfredshet i arbeidet?

Hvordan kan vi hjelpe hverandre

til vekst og fremme ansvarsbevisst medbestemmelse?

Hva er forutsetningene for å skape de millioner av arbeidsplasser som behøves?

Hvilke forandringer er nødvendige for å møte menneskehetens materielle behov?

Familielivets rolle i arbeids- og samfunnsniv vil også bli drøftet. Deltagerne blir derfor oppmuntret til å ta med seg familien til konferansen. Den vil, i likhet med tidligere år, bli arrangert innen rammen av verdenskonferansen for Moralsk Opprustning. ●

De leser nå et fagblad som er medlem av Den Norske Fagpresses Forening

Det er visse minimumskrav som stilles til medlemsskap i D.N.F.F.:

Presseetisk høy standard:

Følge Fagpressens Redaktørplakat
Følge Fagpressens Tekstregler
Følge avgjørelser i Faglig-etisk utvalg

Høy standard som annonseorgan:

Opplagskontrollert av Norsk Mediakontroll.
Med i Fagpressens Reklamasjonsnemnd
Med i Fagpressekatalogen

Bare D. N. F. F. fagblader oppfyller alle disse kriterier. Den Norske Fagpresses Forening har over 130 medlemsblader, som alle er rettet mot yrke, næring eller faglig interesseområde.

**DEN
NORSKE
FAGPRESSES
FORENING**

Fagpressens Informasjonskontor.
Fagpressens Kurssenter.
Fagpressekatalogen.
Fagpressens Reklamasjonsnemnd.
Pilestredet 15 B, Oslo 1. Tlf. 02/20 41 85.

*Norges eldste
presseorganisasjon
1898 - 80 år - 1978*